

TUOMIO YLLÄTTÄÄ

Taivaalla lähestyy tummien pilvien joukko. Pilvien lomassa kuuluva jyrähtely vahvistaa vaikutelmaa, joka tuntuu uhkaavalta. Kristuksen kuninkuuden päivä, tuomiosunnuntai, heijastelee pyhyttään ja voimaansa. Meitä muistutetaan, että viime kädessä kaikki on Jumalan tiedossa, hänen vallassaan.

Tuomiosunnuntain aiheena on viimeinen tuomio. Mitä Jumalan sana puhuu viimeisestä tuomiosta, kadotuksesta ja taivaasta? Ei ole helppo kuunnella, mitä Jumala sanoo meistä ja elämästämme. Ajatus viimeisestä tuomiosta saa helposti aikaan pelkoa ja turvattomuuden tunnetta. Sen aiheen haluaisi sivuuttaa ja siitä ei haluaisi puhuakaan.

Evankeliumissa Jeesus puhuu vakavasti otettavia sanoja kuulijoilleen. Hän oli julistanut Jumalan antamaa sanaa ja tehnyt Jumalan antamia tekoja. Hän oli julistanut Jumalan valtakuntaa, Jumalan herruutta tässä maailmassa, mutta se ei ollut muuttanut mitään.

Rikkaat sortivat edelleen köyhiä. Keskenään eripuraiset taistelivat edelleen keskenään ja vahingoittivat toisiaan. Valta-asemassa olevat ajoivat omaa etuaan mielensä mukaan. Miten on omana aikanamme? Millainen kuva piirtyy silmiemme eteen tänä päivänä?

Hädässä ja ahdingossa elävälle nousee toivo siitä, että Jumala näkee, Jumala tietää ja Jumala lopulta korjaa. Kukaan ei tule loputtomiin alistamaan eikä riistämään toisia. Kukaan ei tule loputtomasti levittämään vihaansa ja synnyttämään epäsopua.

Viimeisenä päivänä meitä muistutetaan asioista, jotka ovat meille mahdollisia. Hyvän tekeminen on käsiemme ulottuvilla suurempina ja pienempinä arjen tekoina. Sydämen suunta ja tahto ilmenevät siinä, mitä on tehty tai jätetty tekemättä.

Tuomio merkitsee erottelua lampaisiin ja vuohiin. Niin Jeesus meille kertoo vertauksensa avulla. Kun Ihmisen Poika tulee kirkkaudessa valtaistuimensa eteen, kootaan kaikki kansat ja oikeutta jaetaan totuudenmukaisesti.

Valtaistuimen eteen kootut eivät kerro itse tekemisistään, eivät omistaan eivätkä toisten. Tuomio on yllätyksellinen. Tapahtuu toisin kuin mitä osataan odottaa. Siinäkin tapauksessa, että Jumala on meille kaiken etukäteen kertonut sanassaan.

Kun meille omassa elämässämme kirkastuu se, ettei meidän tarvitse eikä meidän tule olla tuomarina toisillemme, tapahtuu suuri muutos. Voimme keskittää huomiomme siihen, että sanojemme ja tekojemme kautta välittyä lähimmäisillemme jotain olennaista Jumalan armosta ja rakkaudesta.

On syytä yhä uudelleen lukea ja uskoa pienoisevankeliumi: ”Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän”.

Yksin Vapahtajamme pelastukseen turvautuen me voimme kuulla sanat: ”Tulkaa tänne te Isäni siunaamat. Te saatte nyt periä valtakunnan, joka on ollut valmiina teitä varten maailman luomisesta.